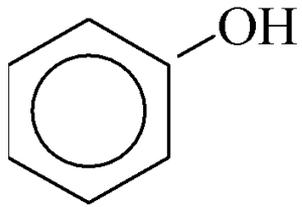
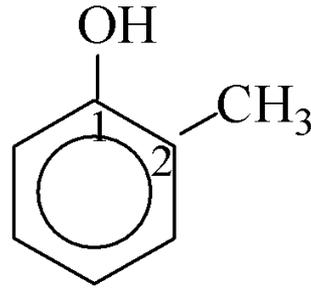

ФЕНОЛИ

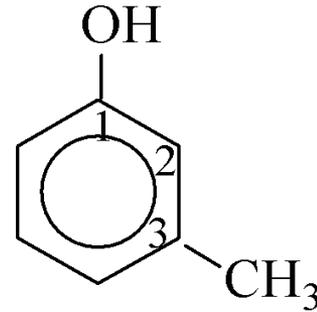
- **Феноли (ареноли або гідроксиарени)** - сполуки, що містять в молекулі одну або декілька гідроксильних груп безпосередньо зв'язаних з бензеновим ядром.
- Назви фенолів утворюються з назв відповідних аренів додаванням закінчення **-ол**. Нумерацію атомів вуглецю в ядрі починають з вуглецевого атома, при якому знаходиться ОН-група. Багато фенолів зберегли тривіальні назви. Інколи наявність гідроксильної групи позначають префіксом **гідрокси**.

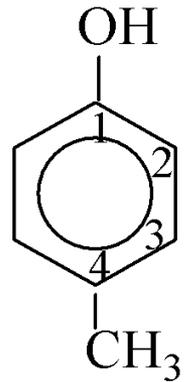
Фенол (бензенол)
або гідроксибензен
(*o*-Крезол)

1-гірокси-2-ме-
тилбензен
(*o*-Крезол)

1-гідрокси-3-
метилбензен
(*m*-Крезол)

1-гідрокси-4-
метилбензен
(*p*-Крезол)

Феноли бувають одно-, дво-, і триатомні в залежності від кількості гідроксильних груп у молекулі.

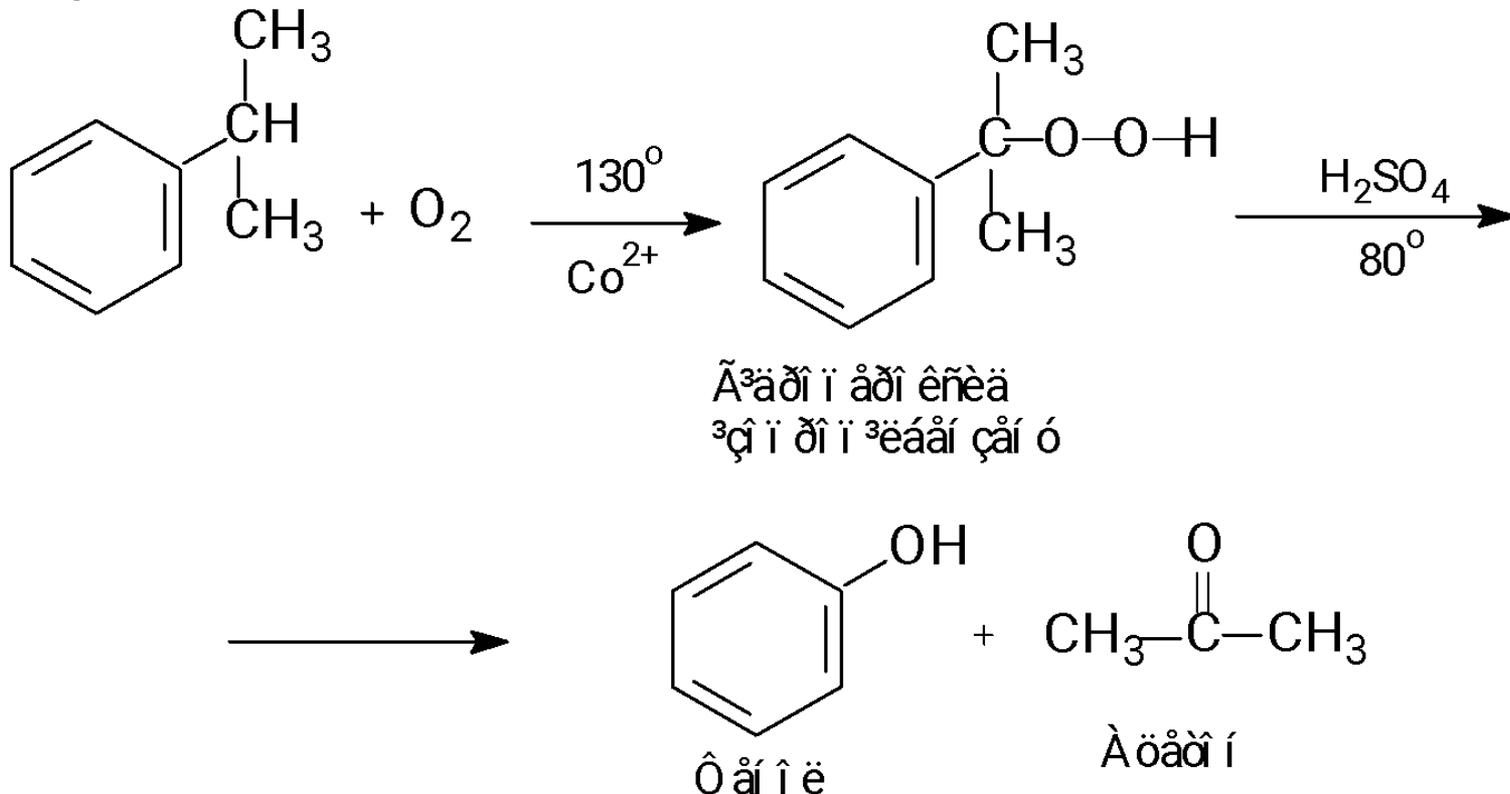
ОДНОАТОМНІ ФЕНОЛИ

СПОСОБИ ОДЕРЖАННЯ

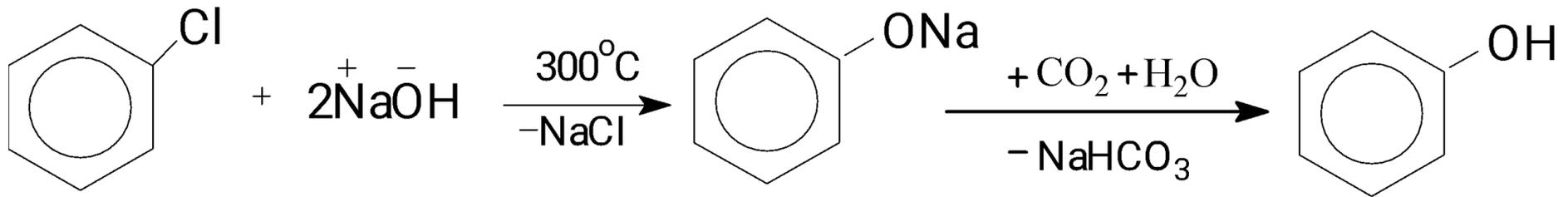
- **1. Виділення з продуктів коксування кам'яного вугілля.**
- При коксуванні кам'яного вугілля утворюється кам'яновугільна смола, яка методом фракційної перегонки ділиться на ряд фракцій (див.стор.).
- Фракція “середній олій” з температурою кипіння 170-230°C містить, головним чином фенол, а фракція “важкий олій” (230-270°C) – крезולי та ксиленоли.

- **2. 3 ізопропілбензену (кумолу) - Р.Ю.Удріс, П.Г. Сергеєв, 1942 р.**

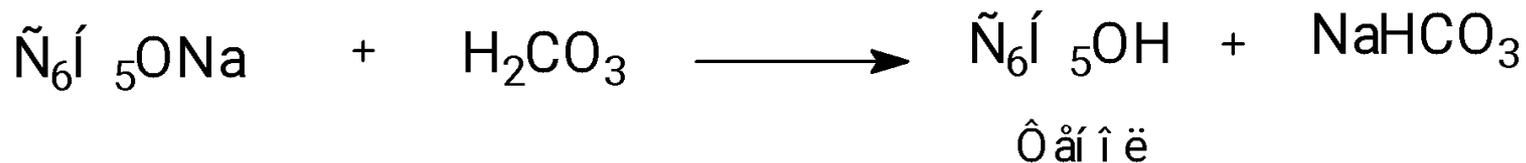
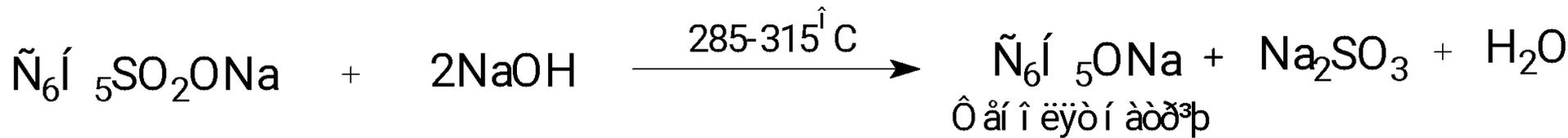
- Окиснення ізопропілбензену киснем повітря протікає з утворенням гідропероксиду ізопропілбензену (кумолу), який у кислому середовищі розкладається на фенол і ацетон за схемою:

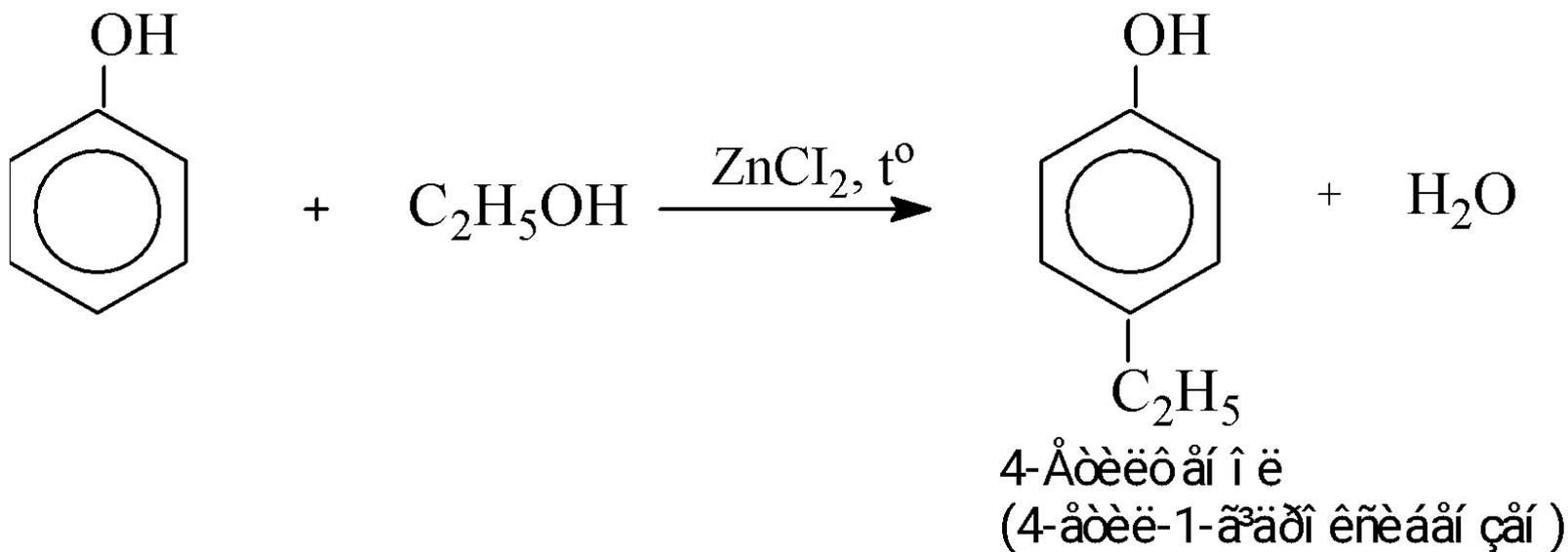
3 галогенозаміщених бензенів

3 сульфокислот (реакція лужного плаву).

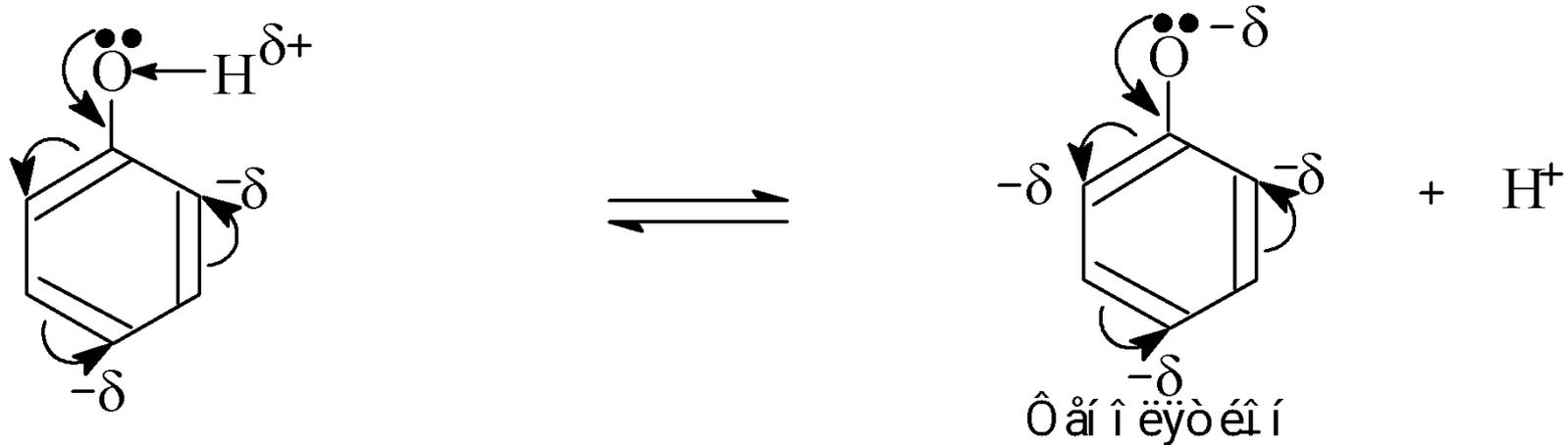

Гомологи фенолу можна одержувати алкілюванням фенолу.

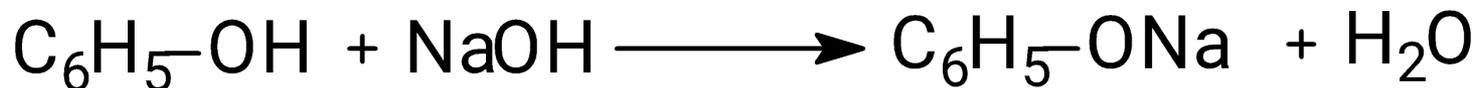
ФІЗИЧНІ ТА ХІМІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ

- Одноатомні феноли - кристалічні речовини. Вони помірно розчинні у воді, переганяються з водяною парою, отруйні.
- **1. Кислотність фенолів**
- Спряження неподіленої пари електронів атома кисню з π -електронною системою бензенового ядра (p - π -спряження) зсуває електронну густину атома кисню до бензенового ядра, що веде до поляризації зв'язку O-H і сприяє протонізації водню гідроксильної групи.
- Це приводить до появи у фенолі кислотних властивостей. У водному розчині феноли здатні дисоціювати з утворенням протону і фенолят-йону.

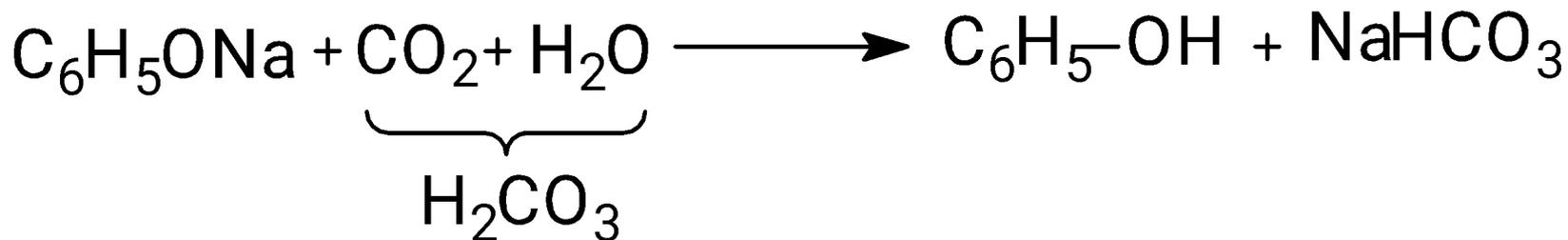

- У фенолят-йоні негативний заряд атома кисню у значній мірі делокалізований, що підвищує стабільність фенолят-йону у порівнянні з алкоголят-йоном (див.стор.).
- Феноли є сильнішими кислотами, ніж спирти, але слабшими ніж карбонові кислоти і навіть слабшими, ніж карбонатна кислота. Константа дисоціації фенолу дорівнює $1,3 \cdot 10^{-10}$, а етилового спирту - $\approx 10^{-18}$. Константи дисоціації оцтової кислоти та карбонатної складають, відповідно та $1,76 \cdot 10^{-5}$ та $4,5 \cdot 10^{-7}$.

При взаємодії з лугами феноли утворюють відповідні феноляти

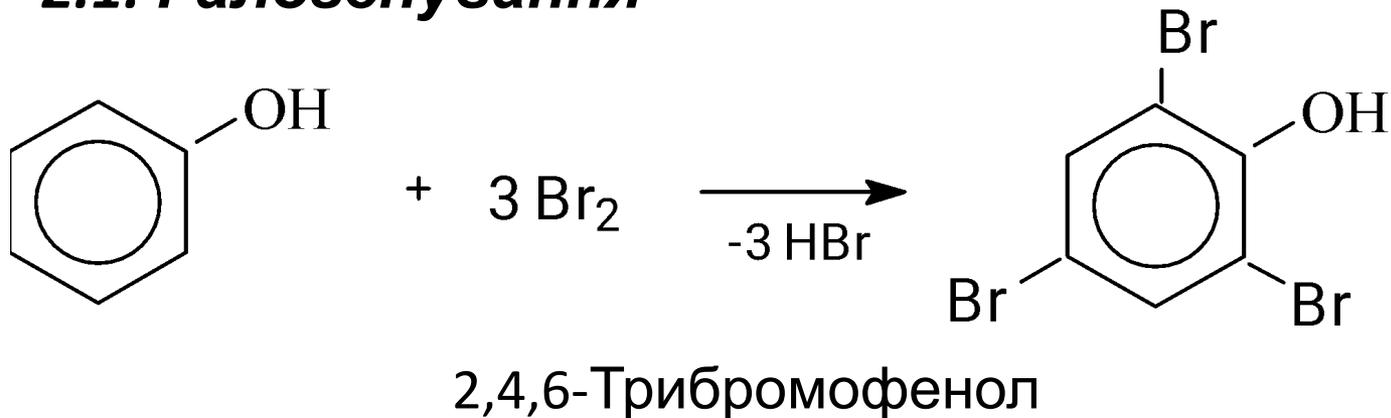
Але будь-яка кислота, навіть така слабка, як карбонатна, взаємодіє з фенолятом, регенеруючи фенол.

Разом з тим, їх кислотність залежить від природи замісника в ядрі. Електроно-акцепторні замісники (II-го роду) збільшують, а електронодонорні зменшують кислотність фенолу. Наприклад, 2,4,6-тринітрофенол (пікринова кислота) за своєю силою наближається до мінеральних кислот ($K_{\text{д}} = 4,2 \cdot 10^{-1}$).

2. Реакції електрофільного заміщення за участю бензенового ядра

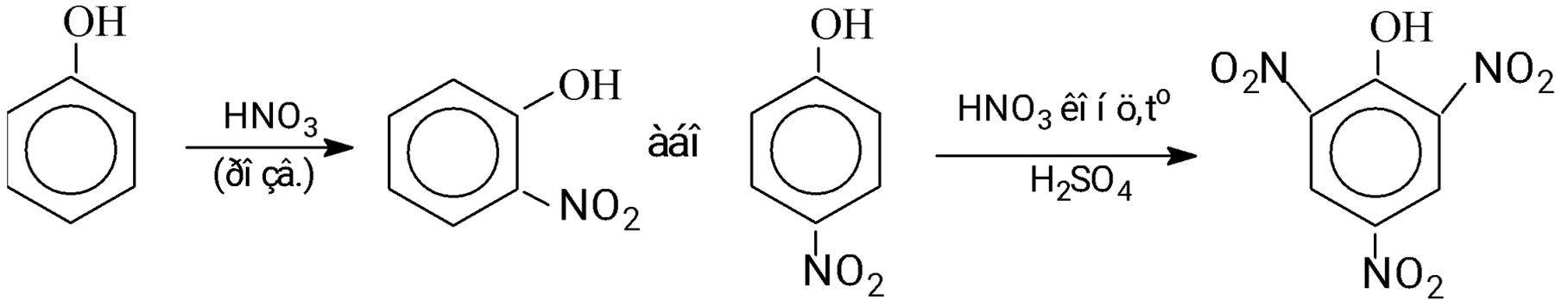
- За рахунок прояву сильного +M-ефекту, гідроксильна група є активним замісником I-роду. Тому феноли реагують з електрофільними реагентами значно легше, ніж бензен та його гомологи.
- **2.1. Галогенування**

Ця реакція протікає при кімнатній температурі і не вимагає каталізатора.

2.2. Нітрування

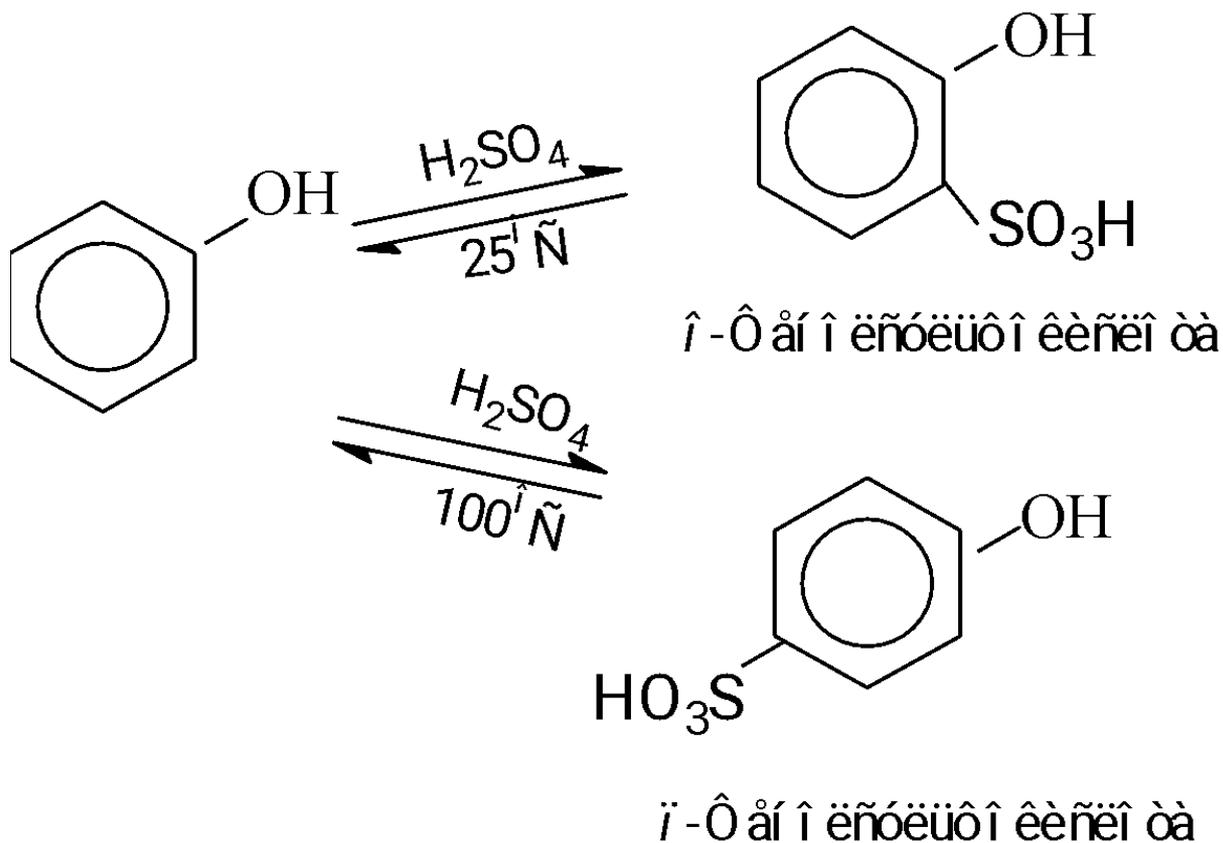
Утворення пікринової кислоти відбувається за схемою:

2,4,6-Тринітрофенол
(пікринова кислота)

2.3. Сульфування

При сульфуванні співвідношення *o*- і *p*-ізомерів визначається температурою процесу. При 20-25° утворюється переважно *o*-фенолсульфо кислота, а при 100° – *p*-фенолсульфо кислота

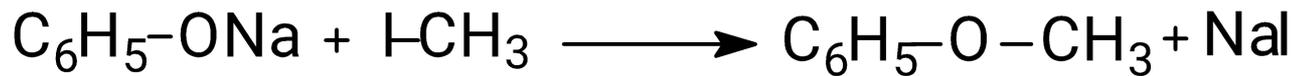

3. Реакції за участю гідроксильної групи

Гідроксильна група фенолу алкілується і ацилюється значно важче, ніж гідроксил у спирті.

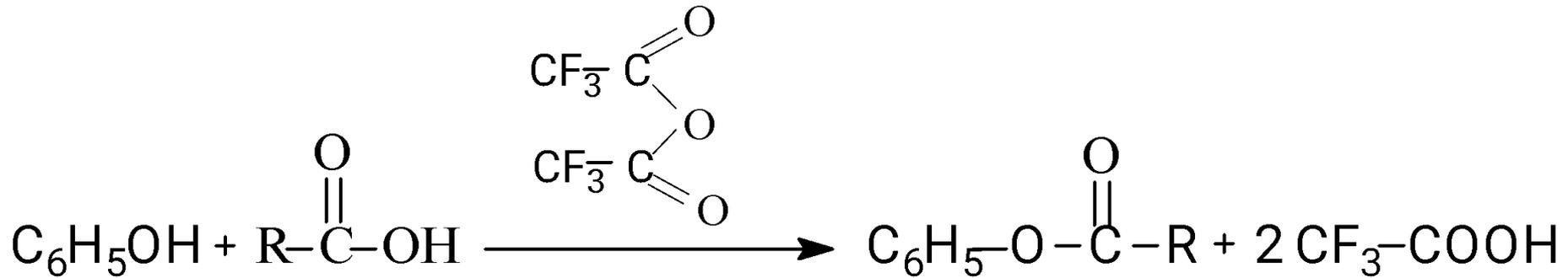
- **3.1. Алкілування**

Фенол алкілується тільки такими активними алкілюючими агентами, як алкілсульфати або алкілідиди.

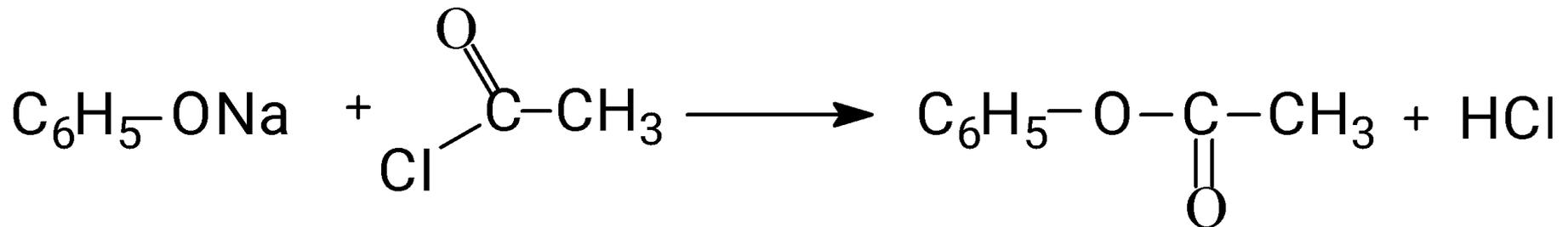

3.2. Ацилювання

Карбонові кислоти ацилюють фенол тільки у присутності трифтороцтового ангідриду:

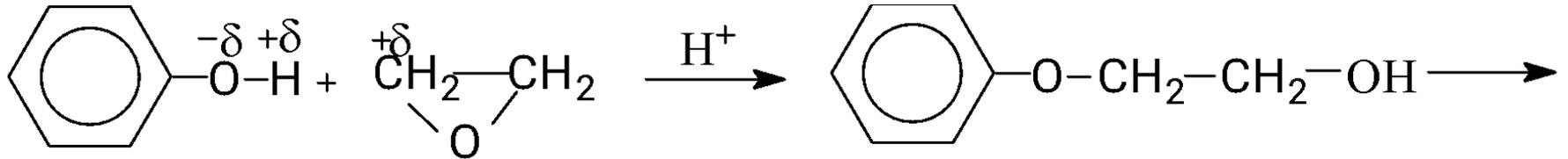

тому вигідніше ацилювати фенол хлорангідрідами кислот (реакція Шоттена-Баумана, 1884 р.)

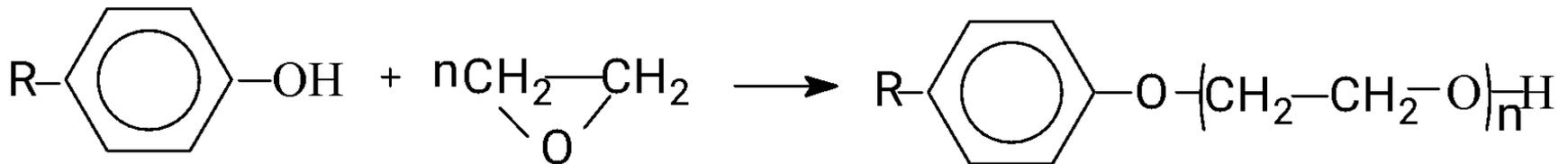

3.3. Одержання фенолових етерів поліетиленгліколю

Феноли взаємодіють з етиленоксидом за схемою:

àáî ï ðè í àäëèø êó àòèëáí î êñèäó:

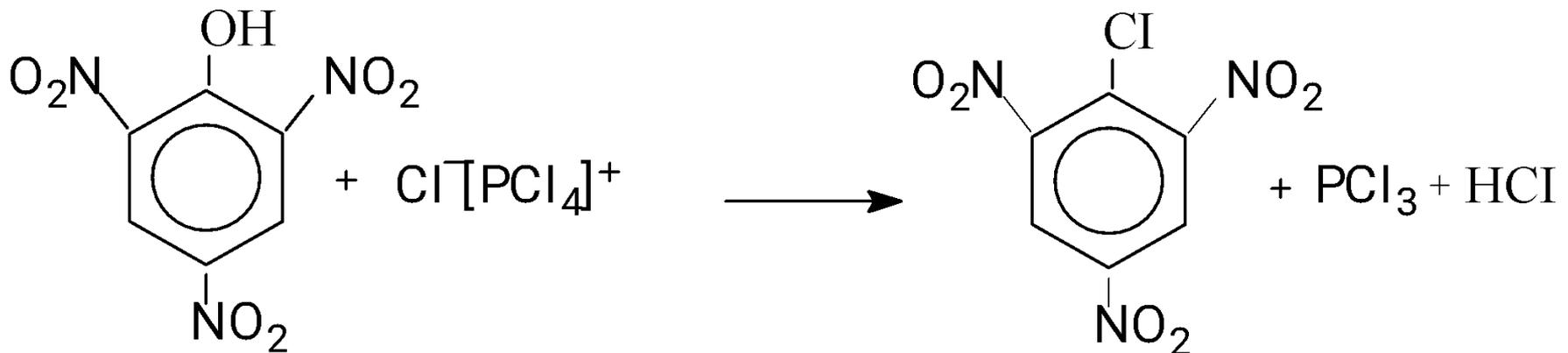

- При $\text{R} = \text{C}_8\text{H}_{17}$ (октил) утворюються миючі поверхнево-активні речовини (ПАР) нейногенного типу, які називаються ОП-7 (при $n=7$), або ОП-10 (при $n=10$). Ці ПАР використовуються для виробництва ефективних миючих засобів, що здатні мити у воді будь-якої твердості і навіть у морській воді.

4. Реакції нуклеофільного заміщення

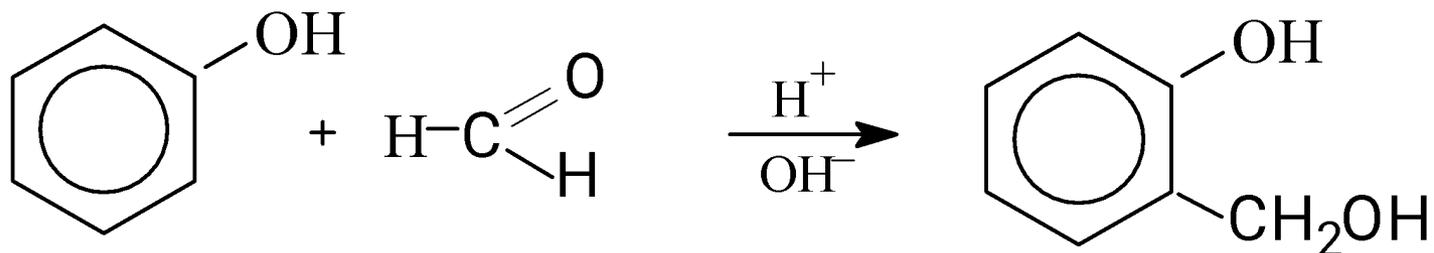
Нуклеофільне заміщення груп-ОН відбувається надзвичайно важко, оскільки р-π-спряження, зменшуючи довжину С—О-зв'язку, зменшує активність фенольного гідроксилу порівняно з НО-групою в аліфатичних спиртах. Так, галогеноводні зовсім не заміщують НО-групу в фенолах, а PCl_5 утворює лише малу кількість хлоробензену

- Разом з тим електроноакцепторні замісники в *o*- і *p*-положеннях за рахунок своєї дії підвищують здатність групи -ОН до цих реакцій. Тринітрофенол легко перетворюється на пікрилхлорид.

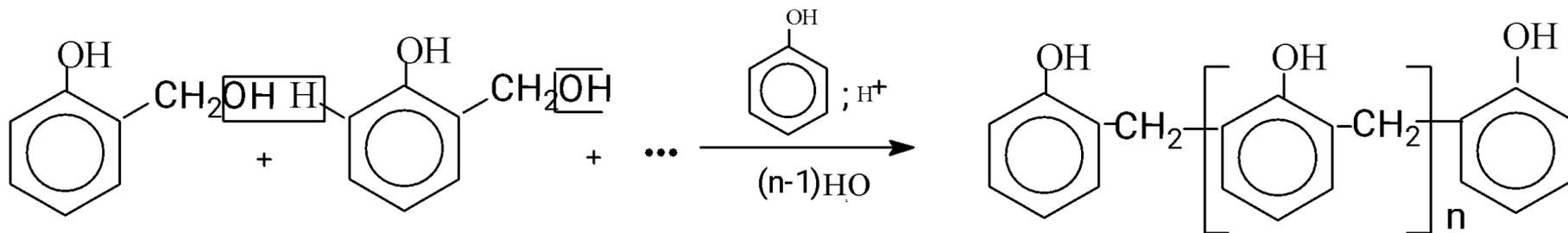

5. Реакції поліконденсації з альдегідами (отримання феноло-формаль-дегідних смол)

Феноли вступають у реакцію навіть з такими слабкими електрофілами, як альдегіди і кетони у присутності кислот або основ.

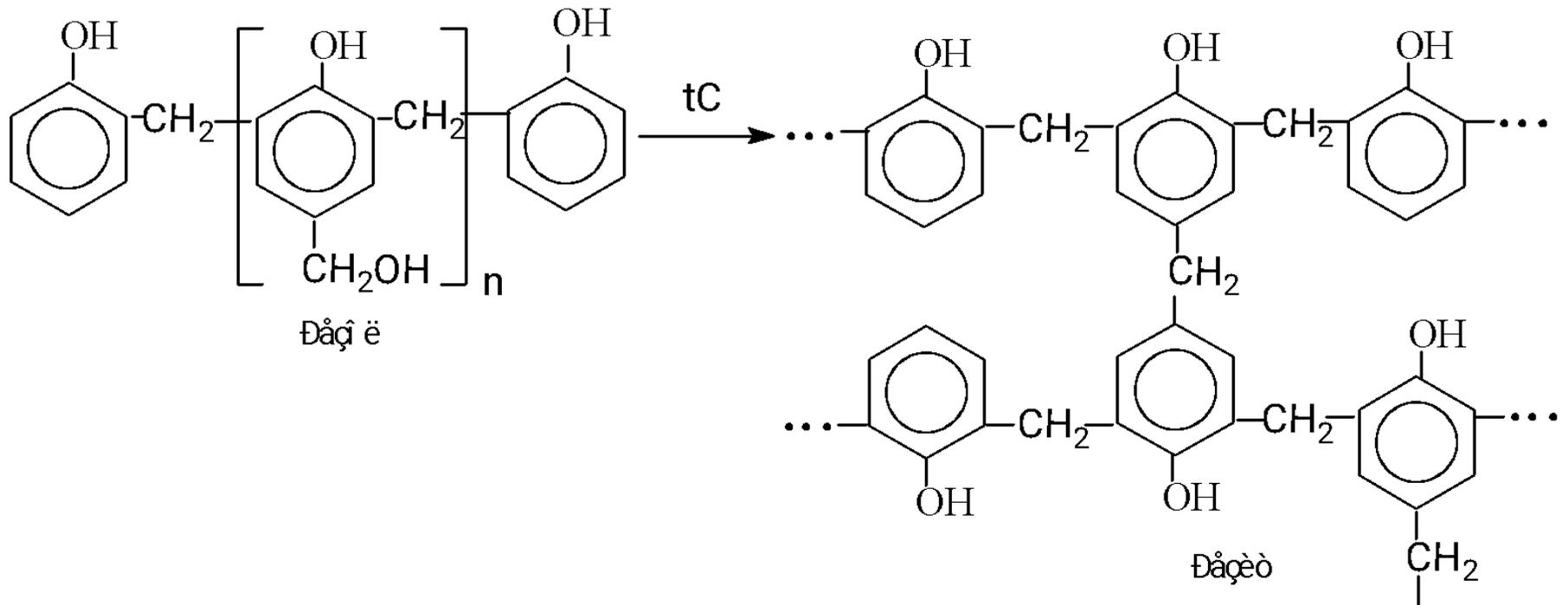

- При співвідношенні альдегід фенол 6:7 при кімнатній температурі в кислому середовищі утворюються лінійні полімери – **новолаки** або **новолачні смоли**.

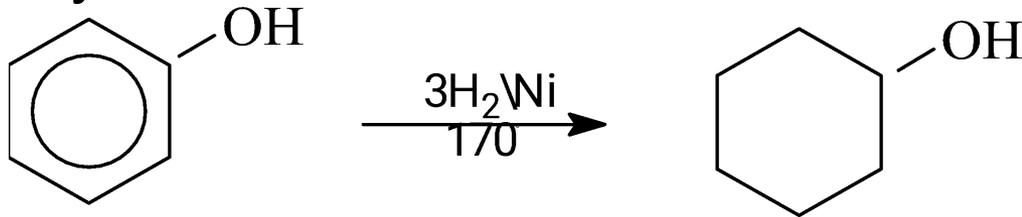
Новолачні смоли відносяться до термопластів, вони топляться і розчиняються в розчинниках.

У випадку надлишку формальдегіду у лужному середовищі утворюються розчинні термореактивні полімери - **резолу**, які при нагріванні переходять у нерозчинні неплавкі **резити**.

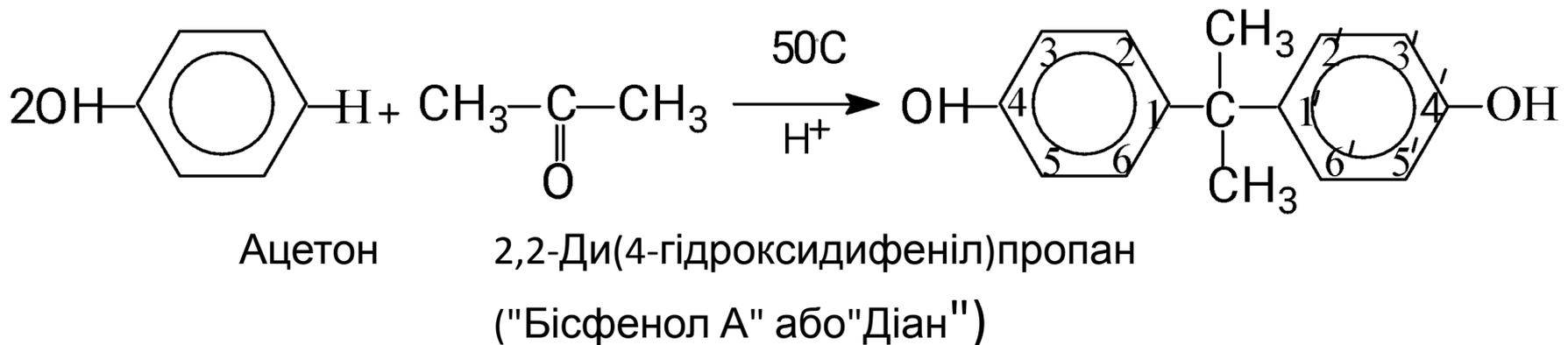

6. Каталітичне гідрування

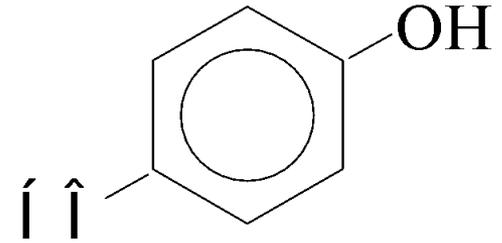
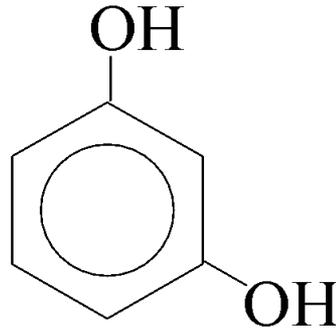
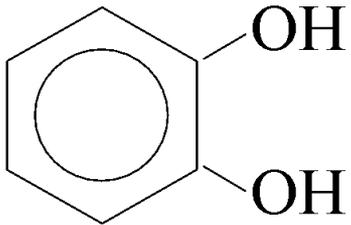
Каталітичним гідруванням фенолу одержують циклогексанол. Він використовується для виробництва адипінової кислоти і синтетичних полімерів – капрону та найлону

• 7. Одержання “Діану” або “Біфенолу-А”

ДВОАТОМНІ ФЕНОЛИ

1,2-Дигідроксибензен

1,3-Дигідроксибензен

1,4-Дигідроксибензен

1,2-Бензендіол

1,3-Бензендіол

1,4-Бензендіол

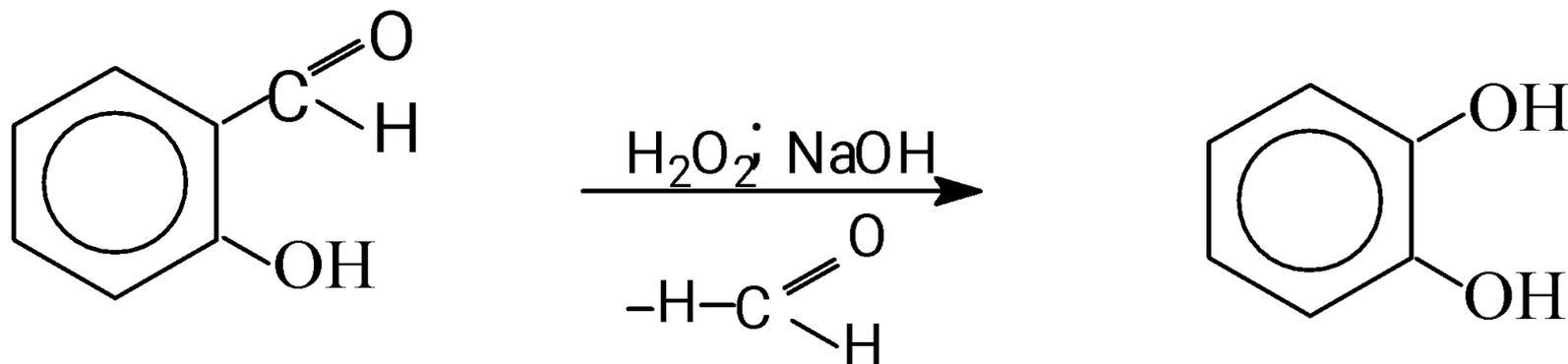
(Пірокатехін)

(Резорцин)

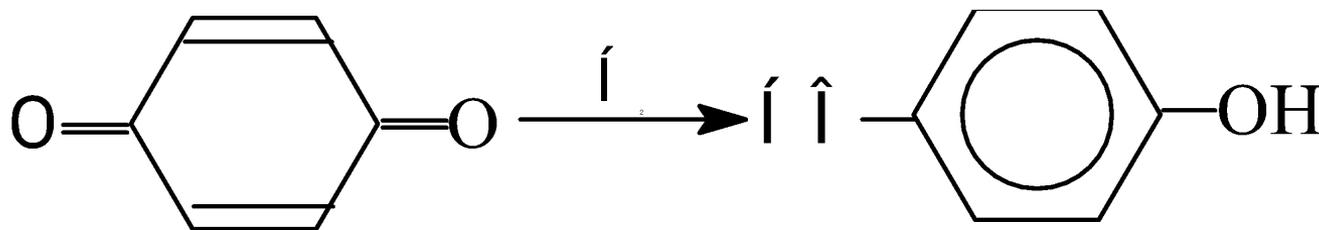
(Гідрохінон)

- Їх отримують такими ж методами, як і одноатомні феноли, але існують і спеціальні методи одержання.

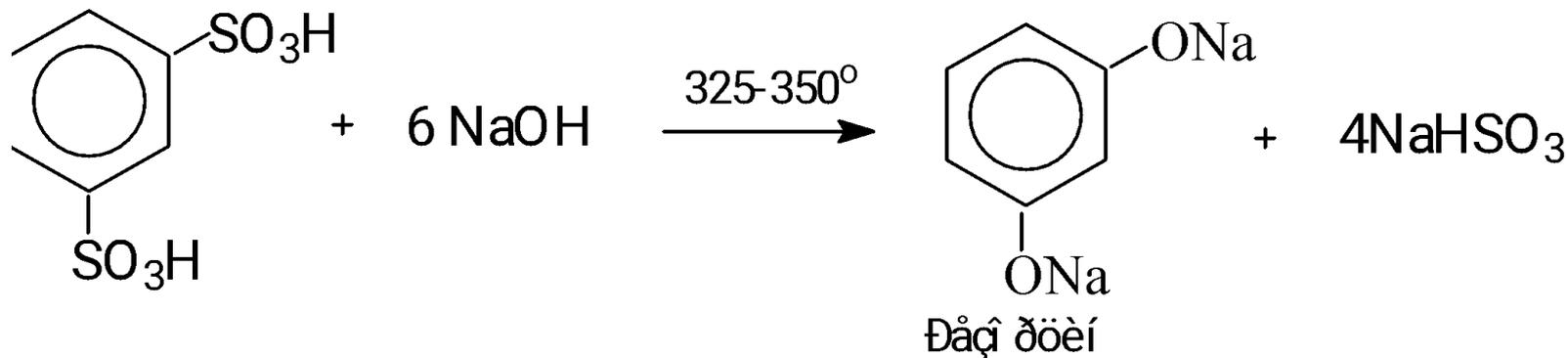
Пірокатехін зручно отримувати окисненням саліцилового альдегіду в лужному середовищі.

- Гідрохінон отримують відновленням *p*-бензохінону.

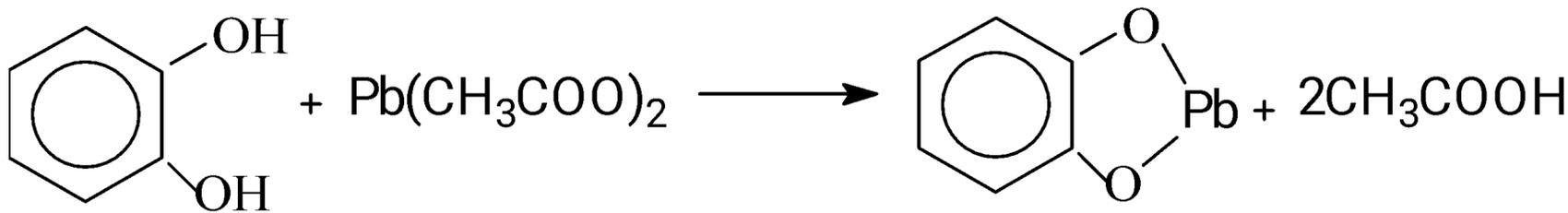

Резорцин одержують методом лужного плаву *m*-бензендисульфокислоти:

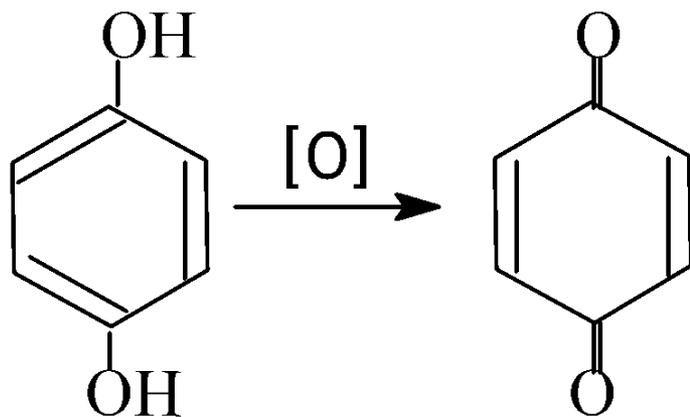
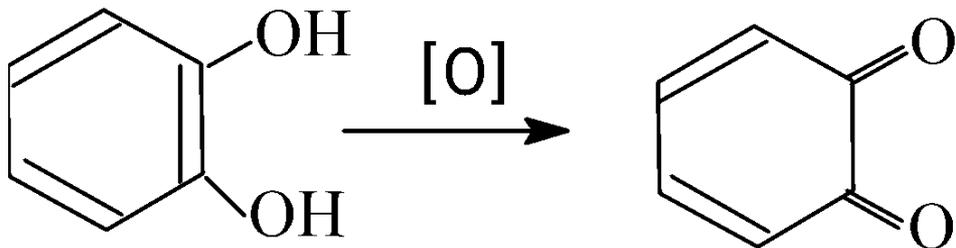

За хімічними властивостями вони подібні до фенолу і є слабкими двоосновними кислотами. Причому кислотність двоатомних фенолів вища порівняно з одноатомними.

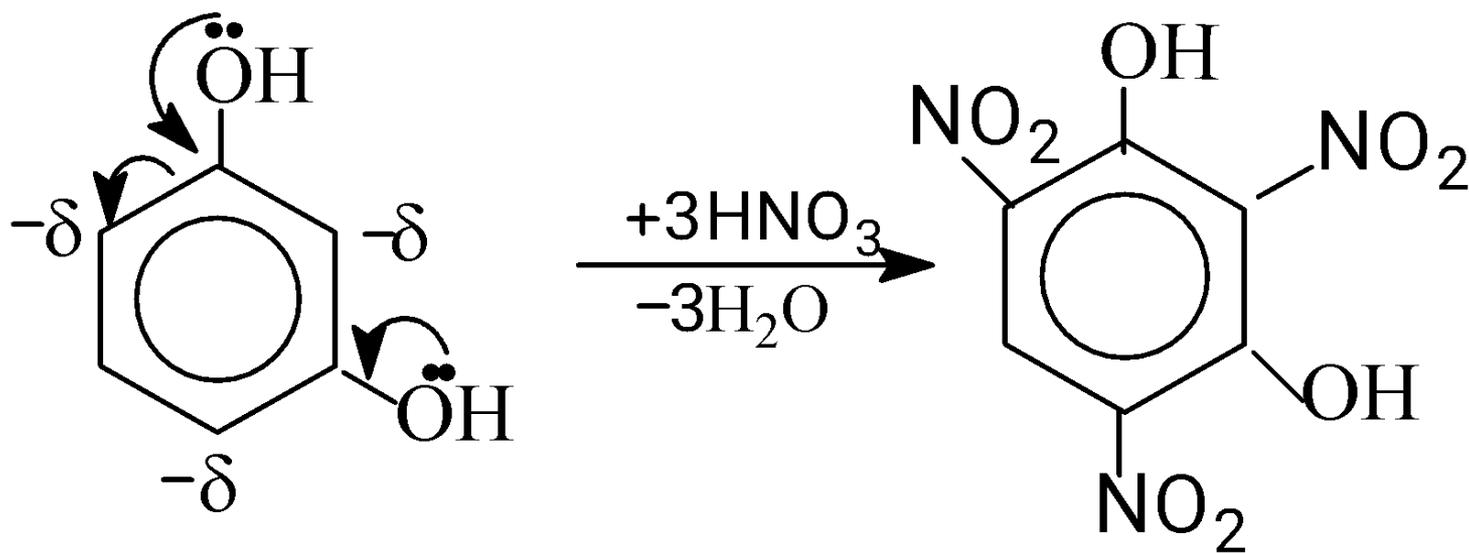
- Пірокатехін здатний утворювати феноляти не тільки з лужними, але й з важкими металами.

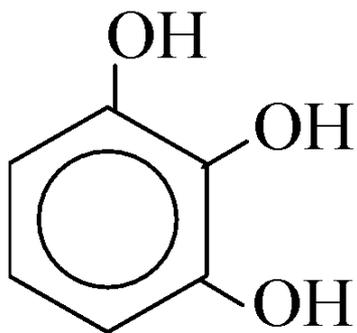
Двоатомні феноли легко окиснюються і тому є сильними відновниками.

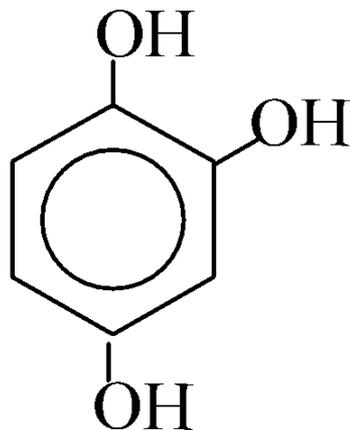
Двоатомні феноли легко вступають у реакції S_E
(галогенування, нітрування, ацилювання тощо)

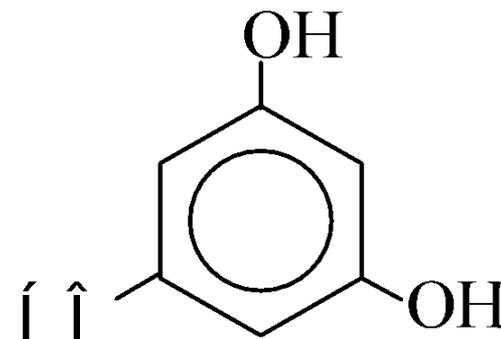
ТРИАТОМНІ ФЕНОЛИ

1,2,3-Бензентриол
(Пірогалол)

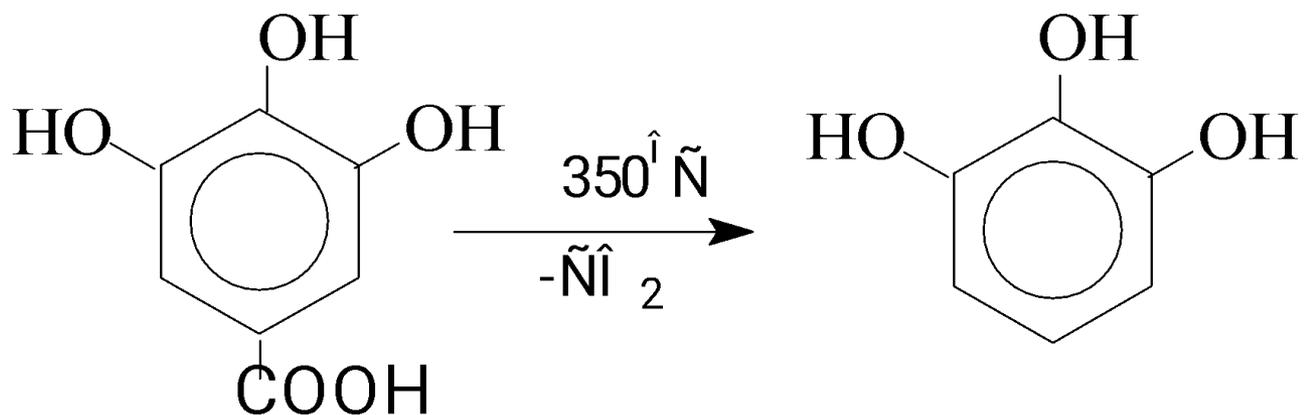
1,2,4-Бензентриол
(Гідроксигідрохінон)

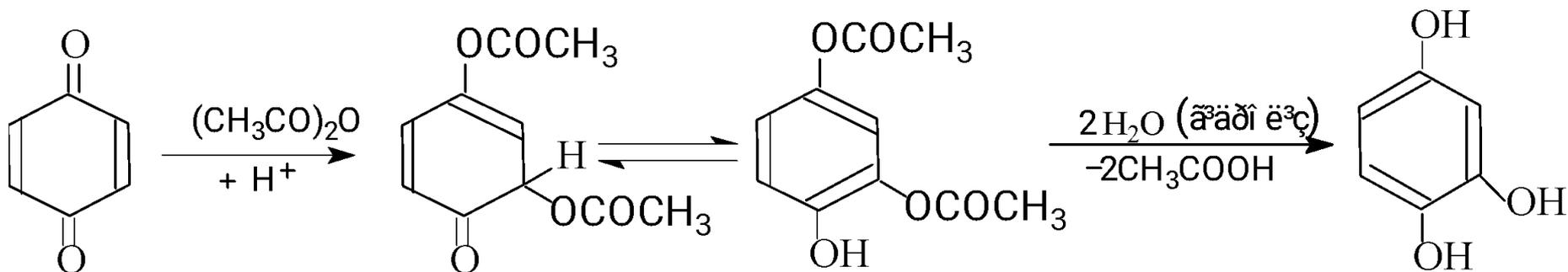
1,3,5-Бензентриол
(Флороглюцин)

- Загальні методи їх отримання аналогічні до раніше наведених.

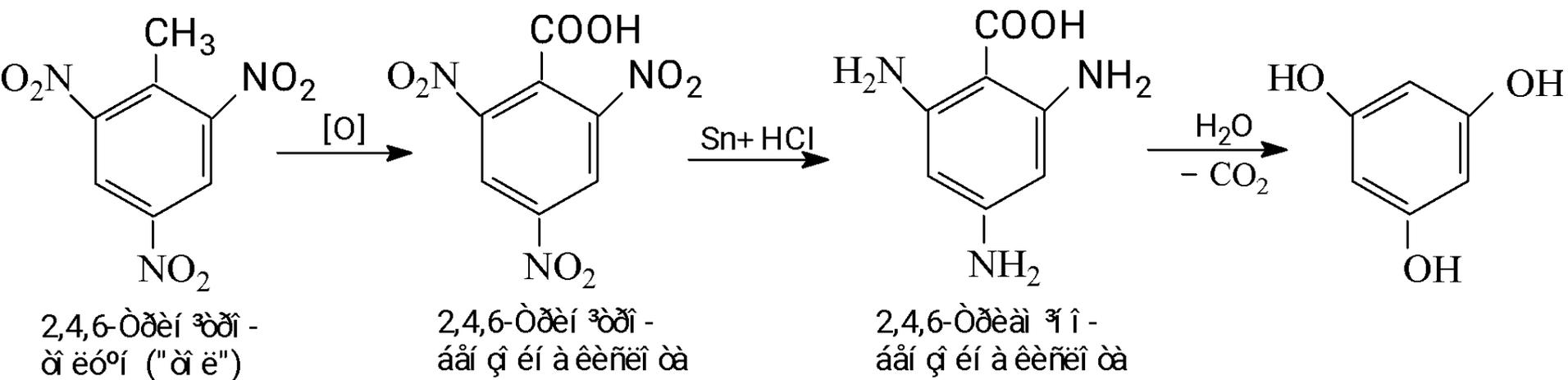
Пірогалол отримують з галової кислоти. Галова кислота зустрічається у природі. Її можна виділити з наростів (галів), що утворюються на деревах. При нагріванні вона здатна декарбоксилуватися:

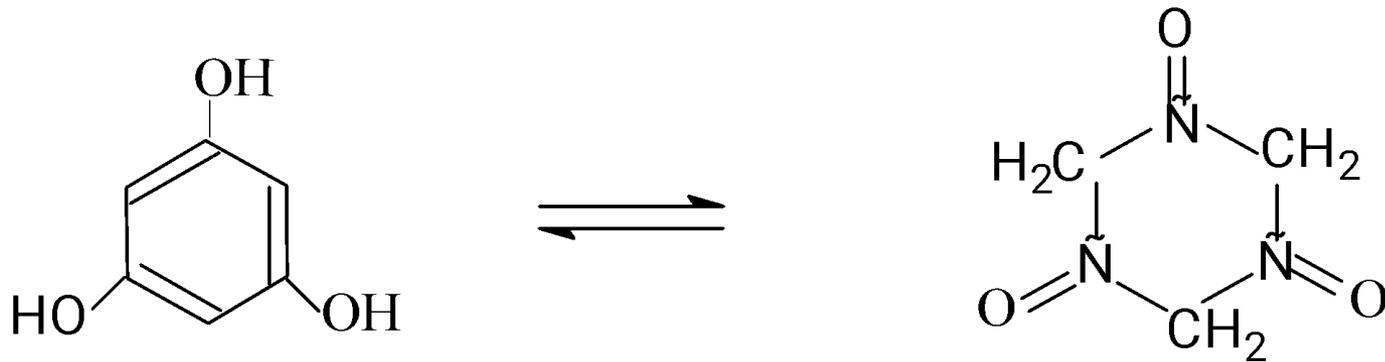
Гідроксигідрохінон можна отримати з *p*-бензохінону

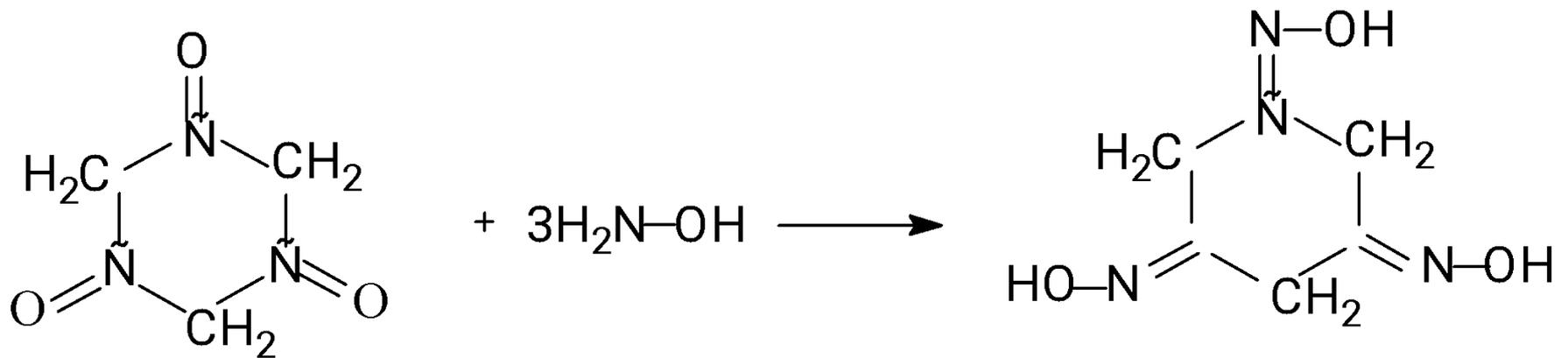
- Похідні флорогюцину також доволі розповсюджені у природі. У промисловості його родержують за схемою:

Флороглюцин здатний до таутомерії за схемою:

- Підтвердженням існування флороглюцину у кетонній формі може служити реакція утворення ним триоксиму при взаємодії з гідроксиламіном:

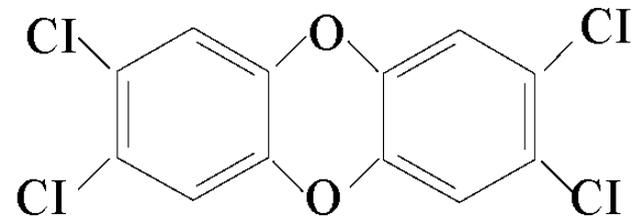
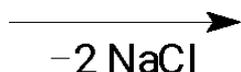
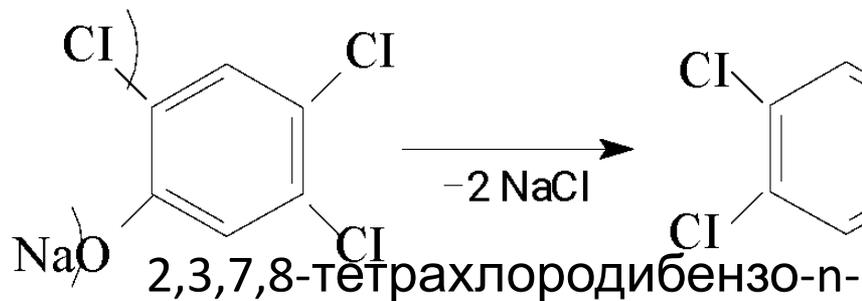
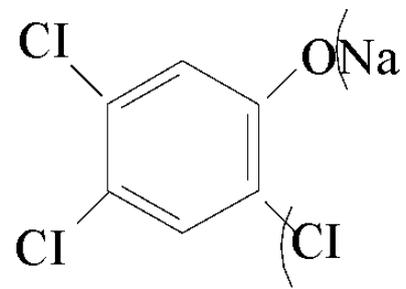
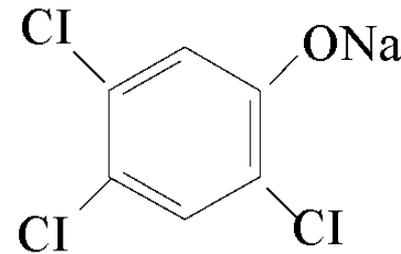
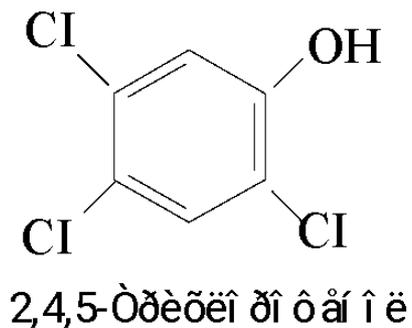
ПОНЯТТЯ ПРО ДІОКСИНИ

- Діоксини - речовини загальних формул,

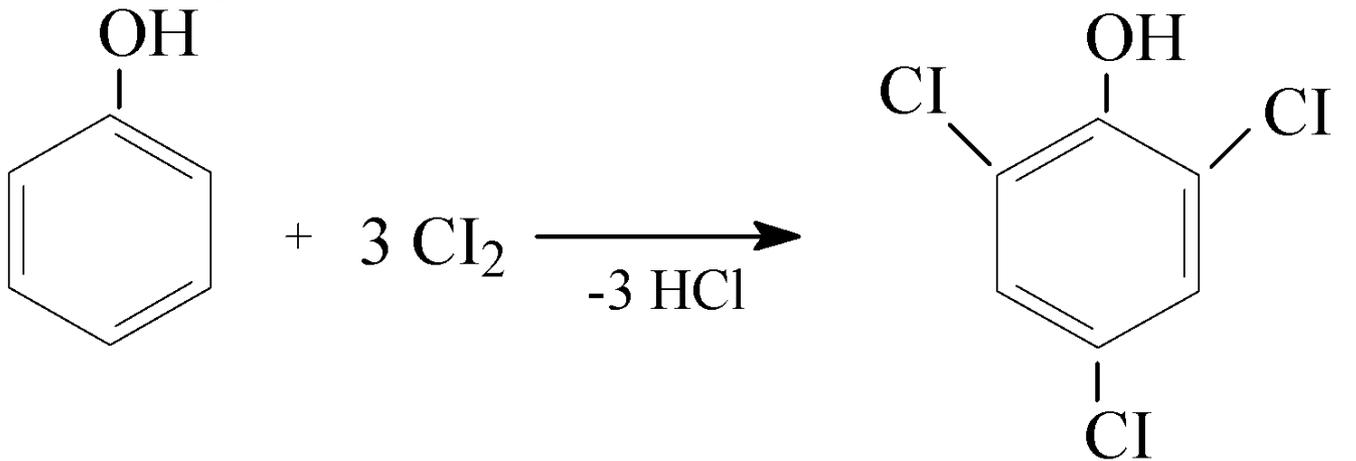
що характеризуються надзвичайно високою токсичністю і спричиняють різнобічну фізіологічну дію на організм людини: подразнюють шкіру, проявляють тератогенну, мутагенну, канцерогенну дію, вражають печінку. Крім того, вони здатні накопичуватись в організмі.

- Один з найбільш токсичних діоксинів – 2,3,7,8-тетрахлородибензо-*n*-діоксин (“Діоксин”) утворюється, як побічний продукт при синтезі 2,4,5-трихлорофенолу – проміжного продукту у виробництві ефективного гербіциду – 2,4,5-трихлорофеноксиоцтової кислоти:

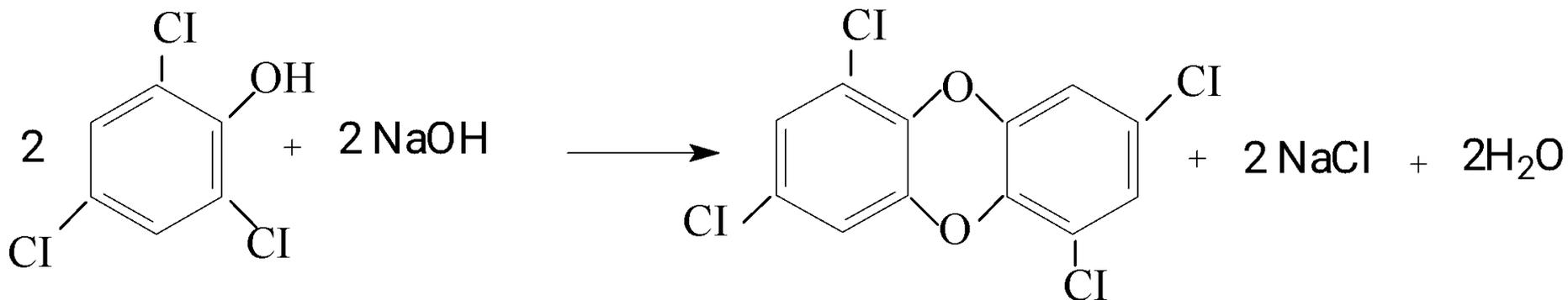
діоксин “Діоксин”

- Джерелами забруднення навколишнього середовища діоксинами являються відходи целюлозно-паперових виробництв, відходи металургійної промисловості, вихлопні гази двигунів внутрішнього згорання тощо.
- Діоксини можуть утворюватись при хлоруванні води, забрудненої слідами фенолу. Хлор взаємодіє з фенолом, утворюючи хлорофеноли і, зокрема, 2,4,6-трихлорофенол:

2,4,6-Трихлорофенол

У лужному середовищі 2 молекули 2,4,6-трихлорофенолу здатні конденсуватися з утворенням діоксину:

- Більшість розвинутих країн сьогодні вже відмовились від хлорування питної води і використовують інші методи її знезараження.